

اول ماه مه

همبستگی کارگری

گازنامه کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد MAY -1386.2007

Iransk – svenska arbetarsolidaritetskommittén

فعالین دستگیر شده

فعالین دستگیر شده

روز کارگر

باید فوراً و بدون وقفه شرط

آزاد شوند!

عکس از وبلاگ کارگران

محمود صالحی را آزاد کنید!

زنده باد اول ماه مه

روز جهانی کارگران

عکس از سایت اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایر

تنها راه نجات انسان، وحدت طبقاتی کارگران است.

روز اول ماه مه ، روز راهپیمایی آزاد کارگران است.

روز اول ماه مه در کشورهای مختلف دنیا ، کارگران به خیابان می آیند، تا همبستگی طبقاتی خود را به نمایش بگذارند . در ایران نیز سالهاست کارگران مراسم خود را به شکل های مختلف ، که البته می کوشند مستقل برگزار کنند. امسال نیز کارگران مصمم هستند مراسم اول ماه مه را هر چه با شکوه، متحدانه و مستقل برگزار کنند. مانیز در کنار هم سرنوشتان خود تلاش خواهیم کرد.

شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری مراسم مستقل خود را در جایی برگزار خواهد کرد که کارگران بصورت وسیع و گسترده حضور دارد.

شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری تریبون و بلند گوی خود را در اختیار کارگران معترض خواهد گذاشت ، تا آنها به وضعیت موجود، فشار های اقتصادی و نمایندگان تحمیلی از جانب کارفرمایان و عوامل شان هر چه گسترده تر اعتراض کنند.

شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری از تمامی کارگران، معلمان ، دانشجویان و دانش آموزان می خواهد ضمن برگزاری هرچه با شکوهتر مراسم اول ماه مه ، بازو در بازو ، شانه به شانه ، با مشت های گره کرده بر علیه قرارداد های موقت و سفید امضاء ، بیکاری و بیکار سازی ، خصوصی سازی ، عدم امنیت شغلی ، تورم و گرانی ... و همچنین برای بدست آوردن مطالبات خود از جمله افزایش دستمزد ، کاهش ساعات کار، آموزش و پرورش رایگان ، تامین اجتماعی کامل برای همه ، بهداشت و درمان رایگان ، آزادی کارگران ، دانشجویان و معلمان زندانی ، رفع هر گونه مانع نسبت به ایجاد تشکل های آزاد کارگری و ایجاد جامعه ی انسانی هر چه رساتر فریاد بزنیم.

کارگران ، معلمان ، دانشجویان و دانش آموزان!

در سایه وحدت طبقاتی فریاد تان پر طنین ، تلاش تان پیروز و کامتان شیرین باد.

سه شنبه خیابانها متعلق به کارگران است

شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری ۱۳۸۶/۲/۴

انجمن فرهنگی، حمایتی کارگران

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

اتحاد کمیته های کارگری

جمعی از فعالین کارگری

گروهی از دانشجویان آزادپخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

shorayehamkari@gmail.com

تشکلهای، سازمانها و فعالین کارگری در سراسر جهان

پانزده اردیبهشت ۸۶

هم طبقه ی ها!!!

امسال نیز همانند سالهای قبل ما کارگران در ایران ، در شرایط بی تشکلی و بی حقوقی مطلق اول ماه می را گرامی داشتیم. امروز شرایط بغرنجی بر سر نوشت کارگران و معلمان ایران حاکم است. پایین بودن سطح زندگی ، وضعیت دشوار معیشتی ، دستمزدهای زیر خط فقر، قراردادهای موقت و به تعویق افتادن دستمزدهای بسیار نازل که بعضاً تا ۳۲ ماه ادامه دارد، کارگران را به قعر زندگی جهنمی سوق داده است. درست در چنین شرایطی کارگران ایران تحت انواع سرکوب و فشارهای امنیتی روز اول ماه می به خیابانها آمده و خواهان ایجاد تشکل آزاد کارگری و دیگر مطالبات خود شدند. این در حالی است که دولت ایران با پذیرفتن مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ می باید متعهد و پایبند به اجرای مفاد مقاوله نامه های فوق باشد. اما بر خلاف تعهداتش در مقابل پذیرش این توافقنامه ها هیچ گونه مراسم مستقل را بر نمی تابد و با کارگران در تمامی عرصه های مبارزاتی بشدت برخورد می کند.

اول ماه می امسال کارگران در شهرهای مختلف ایران از جمله تهران ، کرمانشاه و سنندج عزم آن داشتند که همانند سالهای پیش و تحت فضای به شدت پلیسی مراسم مستقل خود را برپا دارند . که مطابق معمول مورد یورش مامورین نیروی انتظامی قرار گرفتند . اما این یورش در سنندج به گونه بسیار وحشیانه ای صورت گرفت.

روز اول ماه می کارگران به همراه خانواده های خود در مقابل اداره روابط کار سنندج تجمعی برای برگزاری مراسم اول ماه می برپا کردند. کارگران با مشاهده جوشدید پلیسی از بیم دخالت پلیس ناچار به قرائت قطعنامه تنظیمی خود در ابتدای مراسم شدند . لحظه ی که آخرین بند قطعنامه خوانده می شد، نیروی انتظامی به جمعیت حاضر در مراسم حمله کرده و تلاش کرد ، سازماندهندگان این مراسم را دستگیر کند که با مقاومت دیگر کارگران و خانواده های شان روبرو شد این کشمکش تا نیم ساعت ادامه یافت ، آنگاه گارد ویژه (گارد سرکوب) در محل حاضر شد. از این لحظه کارگران در مقابل توحش افسار گسیخته ای قرار گرفتند. گارد ویژه با سرکوب ، ضرب و شتم کارگران ، زنان و کودکان خرد سال آنان را وادار به پراکنده شدن و پناه بردن به خیابان های اطراف کرد. نیروی گارد ویژه ضد کارگری با پاشیدن اسپری فلفل و مواد بیهوش کننده بر چشم و صورت کارگران سرکوب را با باطوم ادامه داد. حدود ۲۰ نفر از کارگران را درحالی که بر اثر فلفل ، مواد بیهوش کننده و ضربات باطوم بیهوش بودند دستگیر و به زندان منتقل کردند. تعداد دیگر از زخمی ها توسط مردم سنندج از دست پلیس نجات یافته مداوا شدند. جراحات وارده به برخی از کارگران بسیار شدید است از جمله برخی دچار شکستگی دست و پا وسایر قسمت های بدن شدند. هنوز دستگیری فعالین کارگری در سنندج طبق لیست سیاهی که ماموران امنیتی تهیه کردند ادامه دارد.

اکنون، ای کارگران و سازمان های کارگری در سراسر جهان!!!

ما کارگران ایران با توجه به مبارزات روز افزون خود وسایر اقشار جامعه ی ایران در راه تحقق آرمان همبستگی جهانی کارگران ، انتظار حمایت همه جانبه در بعد جهانی داریم تا بتوانیم زیر سایه همبستگی جهانی کارگران سرکوب گران را به عقب نشاندن ضمن آزادی کارگران زندانی پی گیری مطالبات خود را هر چه قویتر ادامه بدهیم.

کارگران ، تشکلهای کارگری و سازمانهای کارگری جهان!!!

ما کارگران ایران از شما می خواهیم در راه همبستگی جهانی طبقه کارگر به هر شکل ممکن به حمایت از مبارزات کارگران ایران برخیزید . انتظار داریم در راه احقاق حقوق کارگران ، معلمان و دیگر بخشهای طبقه کارگر ایران برای آزادی محمود صالحی که به جرم شرکت در مراسم روز جهانی کارگر در سال ۱۳۸۳ زندانی شده است ، آزادی بی قید و شرط دستگیر شدگان مراسم اول ماه می سال جاری ، منع هر گونه اذیت و آزار ، تعقیب و دستگیری کارگران و فعالین کارگری ، همچنان برپایی تشکل های آزاد و جلوگیری از اعمال وحشیانه سرکوب گران از ما حمایت کنید.

«شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری»

۱۳۸۶ / ۲ / ۱۴

- ۱- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری
- ۲- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
- ۳- انجمن فرهنگی و حمایتی کارگران
- ۴- اتحاد کمیته های کارگری
- ۵- گروهی از فعالین کارگری

۶- جمعی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

ترجمه و به تشکل های کارگری جهان ارسال شود. تکثیر و توزیع شود.

فراخوان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار به مردم سندج

سیزده اردیبهشت ۸۶

اطلاعیه شماره ۲

کارگران، معلمان، دانشجویان؛ جوانان

سه روز از سرکوب و وحشیانه مراسم اول ماه مه و ضرب و شتم و بازداشت کارگرانی که در این مراسم حضور داشتند میگذرد. در طول این مدت علیرغم پیگیری خانواده های بازداشت شدگان، این کارگران همچنان در زندان بسر می برند و تازه، ماموران سرکوب طی دیروز و امروز شیث امانی، خالد سواری و طیب چتانی را نیز بازداشت کرده و همچنان به دنبال بازداشت سایر اعضای هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار هستند. کارگران بازداشتی هیچ کاری جز دفاع از حقوق انسانی شان و برگزاری مراسم اول ماه مه که حق مسلم آنهاست نکرده اند. سرکوبگران با بازداشت محمود صالحی در پیش از اول ماه مه، تلاش کردند تا با ایجاد جو رعب و وحشت مانع از برگزاری مراسم اول ماه مه بشوند، اما اعضای اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و دیگر فعالین کارگری در مقابل این وضعیت تسلیم نشده و در اقدامی جسورانه و حق طلبانه، اقدام به برگزاری مراسم این روز کردند. این حق ماست که اول ماه مه را برگزار کنیم، تشکلهای خود را بر پا داریم و از حقوق انسانیمان دفاع کنیم. هیچکس نمیتواند این ابتدائی ترین حقوق انسانی را از ما کارگران سلب کند.

تعرض به کارگران، به دلیل برگزاری مراسم اول ماه مه و ضرب و شتم آنان، لگد مال کردن و وحشیانه ی ابتدائی ترین حقوق انسانی کارگران است. بدیهی است، اگر ما امروز اجازه دهیم تا ابتدائی ترین حقوق تولید کنندگان اصلی ثروت در جامعه، اینچنین لگد مال شود، می باید فردا برای نفس کشیدن در خانه هایمان نیز، از حکومتگران کسب تکلیف کنیم. اینان از ما کارگران توقع دارند تا همانند بردگان هزاران سال پیش، هم فقر و گرسنگی مفرط و بی پایانی را متحمل شویم و هم صدایمان در نیاید، اما ما نره ای از حقوق انسانی خود کوتاه نخواهیم آمد.

مردم آزادیخواه و برابری طلب! ما در اعتراض به این وضعیت ضد انسانی و دفاع از حقوق کارگرانی که مورد ضرب و شتم قرار گرفته و بازداشت شده اند، شما را فرا میخوانیم تا به اتفاق هم و دوشادوش خانواده های کارگران بازداشتی، ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخه ۱۳۸۶/۲/۱۵ در مقابل دادگاه، در میدان بسیج سندج گرد هم آئیم و متحدانه خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه کارگران بازداشتی و محاکمه عاملین و آمرین حمله به کارگران شویم.

زنده باد اول ماه مه

زنده باد آزادی و برابری

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار

۱۳۸۶/۲/۱۳

مراسم روز جهانی کارگر تاکید بر لزوم اتحاد عمل تشکلهای مستقل کارگری

سیزده اردیبهشت ۸۶

با توجه به تجربه ناموفق خانه کارگر در برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در سال گذشته ، که عملاً اجرای مراسم آن توسط کارگران آگاه ، از کنترل این ارگان وابسته خارج شده بود ، امسال خانه کارگر تا یک روز مانده به اجرای آن از اعلام مکان برگزاری خودداری کرد چه ، تصور می نمود با این ترفند می تواند مراسم را با حضور ایادی خود طبق یک برنامه فرمایشی از پیش تعیین شده به پیش برد . اما برخلاف چنین تصویری امسال نیز کارگران از شهرهای دور و نزدیک ، دسته دسته خود را به استادیوم شیروودی در قلب تهران رساندند تا در مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر حضوری فعال ، پر رنگ و تاثیر گذار داشته باشند و خواسته های برحق طبقه خود را فریاد زنند .

خانه کارگر از پیش تمهیداتی را تدارک دیده بود : سخنرانان خود را ردیف کرده بود و تریبون بلندی را دور از دسترس کارگران تدارک دیده بود تا به زعم خود تجربه سال قبل تکرار نشود و سخنرانانش بتوانند بی دردسر در فضای آرامتری نطق های از پیش آماده شده خود را راحت تر به خورد کارگران دهند . اما در طول تمام سخنرانیها کارگران آگاه که پلاکاردها و پرچمهایی نیز در دست داشتند خواستههای خود را در قالب شعارهایی فریاد می زدند، به طوری که عملاً کنترل اجرای مراسم از دست خانه کارگر خارج شد، تا جایی که در چندین مرحله عمال خانه کارگر از پشت تریبون اقدام به توهین و فحاشی نسبت به کارگران نمودند . بر خلاف تمام این تدارکات، باز هم خانه کارگر نتوانست ابتکار عمل را در دست بگیرد به طوری که در نهایت مجبور شد نیمه کاره دفتر و دستک خود را جمع کند و میدان را خالی نماید . در این میان کارگران حاضر در مراسم درحالیکه شعار می دادند: " تشکل مستقل حق مسلم ماست . " ، " کارگر ، کارگر اتحاد اتحاد " ، " محمود صالحی آزاد باید گردد " از استادیوم خارج شدند و وارد خیابان سعدی (مفتح) گشتند و به سمت میدان ۷ تیر به حرکت در آمدند .

در همین موقع نیروی انتظامی و لباس شخصی هایی که از قبل در خیابانهای اطراف مستقر شده بودند، با هجوم به سمت کارگران سعی داشتند جمعیت را متفرق نمایند که با واکنش غیر منتظره و شدید کارگران مواجه گشتند و نتوانستند از حرکت کارگران به سمت میدان ۷ تیر جلوگیری کنند . جمعیت با در دست داشتن پلاکاردها و پرچمهایی با مضامین " نان، مسکن ، آزادی " ، " کارگران جهان متحد شوید " ، " ما انرژی هسته ای نمی خواهیم ، ما یک زندگی انسانی می خواهیم " در طول مسیر منتهی به میدان ۷ تیر همچنان شعار میدادند : " قرارداد موقت ، اصول برده داری " ، " کارگر ، معلم، دانشجو پیوندتان مبارک " ، " مرگ بر این زندگی ، این همه شرمندگی " ، " مرگ بر حامی سرمایه دار " ، " کارگر زندانی آزاد باید گردد " و . . . نکته قابل توجه در این میان وجود پلاکاردها و پرچم هایی با امضای " شورای همکاری فعالین و تشکلهای کارگری " بود . در طول مسیر راهپیمایی در چندین نقطه برخوردهای شدیدی بین نیروی انتظامی و لباس شخصی ها از یک سو و کارگران از سوی دیگر صورت گرفت که کارگران با شعار " نیروی انتظامی خجالت ، خجالت " از نحوه برخورد آنان ابراز انزجار نمودند . در ضمن تعداد زیادی خبرنگار و عکاس از روزنامه ها و شبکه های تلویزیونی داخلی و خارجی نیز از صحنه های مختلف مراسم عکسبرداری و فیلمبرداری می نمودند .

برگزاری مراسم اول ماه مه امسال تاکید دوباره ای بود بر لزوم " اتحاد عمل " تشکلهای مستقل کارگری ، تا در قالب آن کارگران بر احیای حقوق از دست رفته خود پا فشارند و حق طبقه خود را از حلقوم سرمایه داران بیرون بکشند ، تا دیگر شاهد لگد مال شدن حقوق انسانی خویش نباشند .

اتحاد کمیته های کارگری ۸۶/۲/۱۲ - ۲ May ۲۰۰۷

Komiteyekargari@gmail.com

قطعه‌نامه

شورای همکاری تشکل‌ها و فعالین کارگری

اردیبهشت ماه ۸۶

به مناسبت اول ماه مه سال ۱۳۸۶

اول ماه مه، روز جهانی کارگر را در شرایطی برگزار می‌کنیم که نظام سرمایه‌داری در همه جای دنیا با بحرانهای فزاینده‌ای دست به گریبان است. این نظام از یک سو برای تقلیل بحران‌های دامن‌گیرش، فشار مضاعفی را به کارگران و نیروی کار آنها در جریان تولید وارد می‌کند و از سویی دیگر تهاجم به دستاوردهای اجتماعی این طبقه را که حاصل نزدیک به دو قرن مبارزه و جان‌فشانی کارگران در ابعادی جهانی است، به منظور بازپس‌گیری آن‌ها در دستور کار خود قرار می‌دهد. سرمایه‌داری در ایران نیز اوضاع و شرایط متفاوتی را طی نمی‌کند. این بخش از سرمایه‌داری با سرمایه جهانی و در جهت تامین شرایط مطلوب برای انباشت روز افزون سرمایه، کسب سودهای نجومی، کارگران را به شدیدترین شکل ممکن مورد بهره‌کشی و استثمار قرار می‌دهد و به معنای واقعی کلمه از هستی ساقط می‌نماید.

سرمایه‌داری در ایران با اتکا به ارگانهای متعدد قدرت و سوءاستفاده از تفرقه و پراکندگی کارگران در غیاب تشکلهای سراسری و مستقل آنان، شرایط بسیار سخت و طاقت‌فرسایی را به کارگران تحمیل می‌کند. دستمزدهای بسیار نازل و بی‌مقدار، بیکارسازی و اخراجهای فردی و دسته‌جمعی و تحمیل شرایط به‌غایت ناعادلانه «قراردادهای کار» به کارگران تحت عنوان «قراردادهای موقت سفید امضا» و کار تحت شرایط و ضابطه شرکت‌های پیمانکاری، عدم پرداخت به موقع دستمزدها و تعویق آنها گاه برای ماه‌های متمادی و تعرض به ابتدایی‌ترین و پایه‌ای‌ترین حقوق و مطالبات کارگران از قبیل آزادی تشکل و اعتصاب، حق آزادی بیان و تجمع و... و در همین ارتباط تهدید و ارباب‌دستی و زندان در پاسخ به اعتراض کارگران به بی‌حقوقی مطلق خویش و ناامنی شغلی و اقتصادی این طبقه، تماماً رهاوردی است که سرمایه‌داری در قبال انباشت بیشتر و افزون‌تر سرمایه و ارزش اضافی بر کارگران تحمیل می‌نماید. حمله به تجمعات کارگران از جمله هجوم به اجتماع کارگران جویای کار معدن مس خاتون آباد و تیراندازی و کشتار آنها، حمله به کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و معلمان سراسر کشور و دستگیری و بازداشت تعدادی از آنها، تنها به خاطر طرح خواسته‌ها و مطالبات معیشتی‌شان و اخیراً نیز دستگیری و بازداشت محمود صالحی، یکی از فعالین سرشناس جنبش کارگری که تنها به جرم گرامیداشت روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز بازداشت و روانه زندان شده است، خود تنها نمونه‌هایی از این برخوردها و تعرضات سرکوبگرانه و ضد کارگری در ایران است.

با این همه کارگران هیچگاه در برابر این تهاجمات ساکت ننشسته‌اند و همواره صدای اعتراض خویش را در مقابل تعرض سرمایه و حامیان آن به سطح معیشت و حقوق پایه‌ای خویش بلند کردند و به اشکال مختلف دست به مقاومت و پایداری زدند. تا آنجا که در شرایط حاضر می‌توان صدای اعتراض این طبقه را در بسیاری از مناطق و شهرها به ویژه در مراکز کار و تولید کارگران شنید و نشانه‌های آن را همه جا مشاهده نمود.

متأسفانه در اکثریت قریب به اتفاق موارد، این اعتراضات و این مقاومت‌ها هماهنگ و متشکل نیستند و از انسجام و به هم پیوستگی لازم جهت پیگیری و به کرسی نشاندن آن‌ها و مطالبات برخوردار نمی‌باشند و حال آنکه پیگیری حقوق و مطالبات کارگران و مقاومت و پایداری در قبال تهاجمات سرمایه، تنها با سازماندهی متحدانه و ایجاد تشکل‌های گسترده و سراسری کارگران امکانپذیر خواهد بود. همین‌جا یادآوری می‌کنیم که به باور ما راهی کامل از منجلاّب و فلاکتی را که نظام سرمایه‌داری برای کارگران مهیا نموده و به آنان تحمیل می‌کند، تنها با الغای کامل و همه‌جانبه این نظام نابرابر و استثمارگری متحقق خواهد شد و لا غیر. لیکن تا آن زمان و همراه برای تحقق این امر خطیر ما کارگران برای پیگیری خواسته‌ها و مطالبات زیر و به کرسی نشاندن آنها تلاش و مبارزه خواهیم کرد:

۱- بازنگری در میزان حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۳۸۶ (۱۸۳ هزار تومان) و افزایش آن متناسب با حداقل‌های یک زندگی انسانی.

۲- تامین امنیت شغلی برای همه کارگران و مزدبگیران از طریق لغو فوری قراردادهای موقت کار و استخدام رسمی همه کارگران در سراسر کشور، ممنوعیت اخراج و بیکارسازی کارگران به اشکال و بهانه‌های مختلف، از جمله به بهانه‌ی خصوصی سازی و نوسازی صنایع.

۳- پرداخت فوری کلیه حقوق و مزایای معوقه کارگران همراه با خسارتهای وارده به آنها در طول این مدت.

۴- پرداخت بیمه بیکاری مکفی به کلیه کارگران آماده به کار، بیکار شده و اخراجی تا زمان بازگشت به کار و اشتغال مجدد آنان.

۵- حق ایجاد تشکل‌های آزاد و مستقل کارگری (مستقل از دولت و کارفرمایان) و سایر حقوق اجتماعی از جمله حق آزادی اعتصاب، تجمع، راهپیمایی، قلم، اندیشه، بیان و...

۶- به رسمیت شناختن اول ماه مه (روز جهانی کارگر) به عنوان روز تعطیل رسمی در تقویم کشوری و حق برگزاری آزادانه

- مراسم گرامی داشت این روز برای تمامی کارگران در همه نقاط کشور.
- ۷- توقف فوری کار کودکان و تامین زندگی شایسته و انسانی برای آناه فارغ از تعلقات خانوادگی و کشوری.
- ۸- حمایت جدی و همه جانبه از حقوق و مطالبات حق طلبانه معلمان ، کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی ، پرستاران و سایر بخشهای درگیر در جنبش های اجتماعی طبقه کارگر و در همین رابطه حمایت از مبارزات جاری و مستمر آنان.
- ۹- حمایت از خواستها و مطالبات آزادی خواهانه و عدالت طلبانه زنان ، دانشجویان و همه قشرهای تحت ستم جامعه و رفع تبعیض و فشار نسبت به آنان در سطوح مختلف جامعه.
- ۱۰- آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی از فعالان جنبش کارگری از زندان و آزادی همه کارگران و معلمان دربند و کلیه زندانیان سیاسی.
- «شورای همکاری تشکلهای فعالین کارگری»
- ۱- اتحاد کمیته های کارگری
 - ۲- انجمن فرهنگی و حمایتی کارگران
 - ۳- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
 - ۴- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری
 - ۵- گروهی از فعالین کارگری
 - ۶- جمعی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

قطعهنامه کمیته پیگیری ایجاد نشکلهای آزاد کارگری
بمناسبت اول ماه مه

http://www.fwhi.org/bayanie/ghatnameye_komite.pdf

سندج ۲۰۰۷ قطعنامه اول ماه مه

اول ماه مه ، روز جهانی کارگر ، روز اتحاد و همبستگی طبقاتی است ، روز " نه بزرگ " ما به این دنیای وارونه است که زندگی ما را نسل به نسل به تباهی و فلاکت کشانده است. در این روز ، کارگران علیه همه مناسبات استثمارگرانه دست به اعتراض می زنند و برای ایجاد دنیایی فارغ از فقر ، بیکاری ، تن فروشی ، اعتیاد ، تبعیض ، ناامنی شغلی ، تجارت انسان و نبود آزادی بیان مبارزه می کنند.

ما دستمزد های زیر خط فقر ، قراردادهای موقت و سفید امضای رسمیت داده شده ، نابرابری های معیشتی در سایه نظام سود و سرمایه و نیز تبعیض های جنسیتی و قومیتی و تعرض و دستگیری فعالین کارگری ، معلمان ، زنان ، دانشجویان و پرستاران که محمود صالحی نمونه بارز دستگیر شدگان است را به شدت محکوم می کنیم. ما کارگران، در این راستا و علیه این مناسبات نابرابر، رنوس مطالبات فوری خود را به شرح ذیل اعلام می داریم:

۱- محمود صالحی و تمام فعالین جنبش های اجتماعی و کسانی که برای اعتراض به نابرابری و تبعیض در زندان هستند فوری و بدون قید و شرط آزاد و کلیه احکام صادره لغو گردد

۲- آزادی بیان ، ایجاد تشکل های مستقل کارگری ، اعتراض ، اعتصاب و تجمع حق پایه ایی کارگران است و باید به رسمیت شناخته شوند.

۳- حداقل دستمزد ۱۸۳ هزار تومان ، تحمیل فقر مطلق بر ما کارگران و خانواده هایمان است بنابراین دستمزدها باید فوراً افزایش یابد و حداقل دستمزدها مناسب با سطح تورم و جوابگوی نیازهای معیشتی کارگران باشد و تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین حداقل دستمزدها نمایندگان واقعی کارگرانند.

۴- داشتن شغل در جامعه حق هر انسانی است، اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای جرم محسوب شده و تمام اخراجیها و بیکاران باید فوراً به سر کار برگردند.

۵- ما ضمن اعلام حمایت قاطعانه از مطالبات معلمان به عنوان بخشی از طبقه کارگر، خود را متحد با آنان دانسته و از همه هم سرنوشتان می خواهیم که فعالانه اعتراضات معلمان را مورد پشتیبانی و حمایت قرار دهند.

۶- جنبشهای اعتراضی - اجتماعی موجود بخشی از مبارزات طبقاتی کارگران هستند. ما پشتیبانی خود را از تمامی جنبشهای دانشجویی، معلمان و زنان اعلام و دستگیری و محاکمه فعالین آنها را به شدت محکوم می نماییم.

۷- بهداشت و آموزش برای همگان رایگان باید باشد و بیمه بیکاری مکفی و بیمه تامین اجتماعی برای تمامی افراد آماده به کار و زنان خانه دار پرداخت باید گردد.

۸- کار کودکان پدیده ای غیر انسانی و از تبعات نظام سرمایه است و باید ممنوع اعلام شود. کودکان باید از محیطی امن و سرشار از نشاط و شادی و امنیت و امکانات آموزشی - رفاهی و بهداشتی برخوردار باشند.

۹- آپارتاید جنسی محکوم است و هر گونه جداسازی جنسی و کلیه قوانین تبعیض آمیز باید لغو گردد و برابری حقوق انسانی زن و مرد در تمامی عرصه ها در جامعه باید به رسمیت شناخته شود.

۱۰- هر گونه اعدام و سنگسار به هر بهانه ای محکوم است چون ریشه تمام جرایم و ناهنجاریها در مناسبات غلط سرمایه داری است.

۱۱- قراردادهای موقت کار، تعرض به پایه ای ترین حقوق کارگران است. انعقاد قرارداد موقت از جانب کارفرمایان و دولت باید ممنوع اعلام شود و کلیه قراردادهای موقت باید به استخدام رسمی تبدیل شوند.

۱۲ - دستمزدهای معوقه باید فوراً پرداخت شده و عدم پرداخت به موقع دستمزدها جرم است و باید طرح طبقه بندی مشاغل در همه کارگاهها و کارخانجات به اجرا درآید.

۱۳ - داشتن مسکن مناسب حق اولیه هر انسانی است، دولت باید مسکن مناسب و رایگان را برای همگان تامین کند.

۱۴ - اول ماه باید به عنوان تعطیل رسمی شناخته شده و در تقویم رسمی کشور قید گردد و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسمهای اول ماه برچیده شود.

۱۵ - ما بخشی از طبقه جهانی کارگر هستیم و اخراج کارگران مهاجر را به بهانه نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت و مرز جغرافیایی متفاوت محکوم می کنیم.

۱۶ - ما ضمن قدردانی از همه حمایتهای بین المللی از مبارزات کارگران در ایران، خواهان ادامه این حمایتها بوده و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین المللی کارگران برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری تاکید می کنیم.

۱۷ - ما کارگران جنگ افروزی، مسابقه تصلیحاتی و تحریم اقتصادی را ناشی از بحران نظام سرمایه داری دانسته و آن را محکوم می کنیم و قربانیان اصلی جنگ، کارگران، زحمتکشان و سربازان هستند. ما خواهان شادی و رفاه و آزادی و برابری هستیم.

برگزار کنندگان اول ماه مه ۲۰۰۷ در سنندج:

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار
کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری غرب کشور
جمعی از کارگران و فعالین کارگری سنندج

قطعهنامه مشترک
انجمن صنفی کارگران برق
جمعی از کارگران پتروشیمی

http://www.ofros.com/bayanie/asbshk_1maj.pdf

ی اول ماه مه ، روز جهانی کارگر قطعهنامه
ی باد ، اول ماه مه ، روز همبستگی کارگران و زحمتکشان گرام

یات موسسان سندیکای کارگری ه

http://www.workertoday.com/gozaresh/heat_moases.pdf

طبقه کارگر در سوئد، تجربیاتی چند!

جامعه سوئد سالهای طولانی جزو کشورهای عقب افتاده اروپایی بود تا به پیشرویهای سرمایه داری دست یافت. در ۱۶

شرکتهای مانیفاکتوری معادن و کوره های سنگ آهن شکل گرفته و در آن دوره سوئد در اروپا بعنوان صادر کننده اصلی آهن بوده و به مرور مانیفاکتورها در بخشهای دیگری شکل گرفتند. صاحبان کارگاهها با ایجاد کارمزدی، سود از تولیدات را شکل دادند. در دهه ۱۷۰۰ سرمایه بازرگانی قوی شده و سودهای عاید شده در سرمایه گذاریهای متنوعی صرف شد.

یک شرط مهم برای پیشرفت سرمایه، بودن نیروی کار مکفی بود تا امکان رشد سرمایه را ممکن سازد. فنودالیسم هیچگاه در سوئد مانند دیگر کشورهای اروپایی قوی نبوده و نیرویی بحساب نیامده است. قانون کنترل بر زمینها و تقسیم به قطعه های کوچک نمیتوانست مخارج لازم زندگی را تامین کند و فروش نیروی کار برای تامین امرار معاش تنها راه زنده مان در ابتدای دهه ۱۸۰۰ بود.

اسکلت اصلی پرولتاریای جوان را کارگران معادن، کشت، کارگران کارگاهها، کارگران کشتی، مستخدمین و ... راتشکیل میدادند. همچنین کارهای دستی خانگی و فروشندگی های خرد نیز در این راستا بحساب می آمدند.

در نیمه دوم دهه ۱۸۰۰ ماشین بخار و سیستم کارخانه ای مدرن روش تولیدی در سوئد را اشغال کرد. شکوفایی بانکها و شرکتهای سهامی از طریق رشد سریع تمرکز و مونوپول ایجاد آخرین شورش دهقانان سال ۱۷۴۳ اتفاق افتاد. شورشهای متعدد دیگری در طول سالها ادامه داشت و در سال ۱۸۳۸ تا ۱۸۴۸ شهر استکهلم محل زدوخوردهای شدید بین مردم و نیروهای نظامی بود. اولین جنبشهای مردمی به شکل مدافعین کلیسای آزاد و جنبشهای علیه الکلیسم با خواسته های مشترک شکل گرفتند و در ادامه زیر نفوذ بورژوا لیبرالها، بی محتوا و بی تاثیر پیش رفتند.

در دهه ۱۸۴۰ سازمانهای کارگری اولیه به شکل اصناف کم تاثیر و قابل صدمه نمایان شدند. در استکهلم سوسیالیستهای تخیلی نفوذ نظری داشته و در سالهای ۱۸۴۷ / ۱۸۴۸ در ارتباط نزدیکتر با مارکسیم به ترجمه مانیفست کمونیست پرداختند. جنبش کارگری در سوئد توسط لیبرالها اشغال شد و کاری مهمتر از کشتن رادیکالیسم درون کارگران در دستور کارشان نبود.

اما قدم به قدم کارگران آگاهی بیشتری کسب و تجربه کردند، متوجه شدند که حق را باید با دست خود بدست آورند. سالهای ۱۸۵۵ و ۱۸۵۷ اعتصاب کارگران معدن در فالون، ۱۸۶۹ اعتصاب موفق کارگران بنا در استکهلم و ایجاد اتحادیه کارگری و نیز ۱۸۷۲ کارگران حروفچین در سوئد اولین قرار داد دسته جمعی را تحمیل کردند. کارگران چوب بری سوئدسوال سال ۱۸۷۹ بطور وسیع بر سر حقوق خود در مقابل نیروهای مسلح دولتی ایستادند.

زنان بطور وسیع بعنوان نیروی کار ارزان در کارگاهها و کارخانه ها مشغول به فروش نیروی کار خود بودند. در سال ۱۸۸۱ اعتصاب کارگران زن کبریت سازی در یونشوپینگ و سال ۱۸۸۳ کارگران زن در بخش ساختمانی در استکهلم مشترک نیروی موثری را به نمایش گذاشتند. سازمان سازی و نیاز به مبارزه در میان کارگران وسعت بیشتری گرفت و گرچه در سطوحی سازمانها به شکل اتفاقی و یا صنفی تشکیل شدند، اما سوسیالیسم و درک از ایده ها و نیز پشتیبانی از آنها در میان کارگران قوی تر میشد.

ایده های مارکسیستی در سوئد از طریق دانمارک و آلمان و نیز توسط کارگرانی که در جنبش کارگری سوسیالیستی شرکت کرده بودند وارد شد و وسیعاً افکار و نظرات متنوع دیگری مانند لاسال مطرح بود. آگوست پالم، کارگر خیاط در سال ۱۸۸۱ با سخنرانی سوسیال دمکراتها چه میخوانند، بحث در مورد سوسیالیسم در میان کارگران فعالتر جریان گرفت. ۸ سال بعد حزب سوسیال دمکرات تشکیل شد. این حزب از ابتدا با ایده های غیر انقلابی شکل گرفت و از ابتدا مبلغ سیاست همکاری طبقاتی بود. تئوریهای علمی و ابراز وجود مارکسیستها درون این حزب بی تاثیر و محدود شد. در سال ۱۸۹۶ با همکاری نزدیک با لیبرالها برای کسب آزادی حق رای برای همه به پارلمان راه یافتند.

از آنجا که مبارزه طبقاتی و اختلافات طبقاتی هر روز عریانتر میشود، کارگران آگاه تر به منافع طبقاتی و نقش و مسئولیت اجتماعی خود میشدند. زمانی که بورژوازی سوئد سعی در ادامه سرکوب نروژ و آماده جنگ با آنها میشد، کارگران در سوئد مقابل سرمایه داران ایستادند و با همبستگی با خواست و حق مردم نروژ رهبران لیبرال را عقب رانده و آنها را مجبور به پذیرش آزادی نروژ کردند. این پیروزی نقش مهمی برای اپوزیسیون انقلابی و سوسیالیستها بازی نمود.

هر چه قدرت سازمانهای کارگری بیشتر میشد خواست کم کردن ساعت کار موجود ۱۰/۱۴ ساعت در روز، کار کودکان، سیستم جریمه در کارخانه ها که بهانه ای برای کم کردن حقوق رایج بود، پرداخت نکردن بخشی از حقوق که بوسیله مشروب داده میشد، علیه گرانی و نرخهای گزاف و اجاره خانه های سنگین و ... را تغییر داد. رشد آگاهی طبقاتی و ایجاد سازمانهای کارگری جنبش کارگری رادر وضعیت مناسبتری قرارداد و فعالین کارگری توانایی را ساخت.

حزب سوسیال دمکرات و رهبران و مسئولین سازمان کشوری اتحادیه های کارگری مشغول به پیشبرد خط همکاری طبقاتی خود بوده و در مصالحه و سازش ماه دسامبر سال ۱۹۰۶ زیر قرار ۳۲ مندرج در اساسنامه اتحادیه کارفرمایان را که: خریدار کار حق آزاد هدایت و تقسیم کار را دارا بوده و نیز آزادانه کارفرمایان میتوانند به استخدام و یا اخراج کارگران بپردازند، در ازای این کارگران حق تشکیل سازمانهای صنفی را داشته باشند را امضا کردند.

سال ۱۹۰۹ اعتصاب بزرگ یک نمونه از پیشروی خواست و توان مبارزاتی برای جنبش کارگری از یکسو و در سوی دیگر گرایش راست و رفرمیست و نقش ارتجاعی رهبرانش مشاهده میشود. همبستگی جهانی کارگری رشد کرده و قدرت عظیمی که کل نظام سرمایه داری را به زیر سوال برده و به لرزه انداخته بود در صحنه مبارزه حضور داشت. در سوئد اما اعتصابات و اعتراضات افول کرده و به جای اینکه کارگران بتوانند وضعیت محکمتری را حفظ کنند با مقابله لیبرالها و رفرمیستها عقب رانده شدند و در نتیجه معترضین و مخالفین، مارکسیستها و کارگران زیادی سازمان کشوری اتحادیه ها کارگران سوئد را ترک کرده و سازمان سراسری سندیکالیستها ساخته شد و نیز بخشی دیگر از فعالین از سوئد مهاجرت کردند.

سوسیال دمکراسی در سطح جهانی در کمپ امپریالیستها با شروع جنگ جهانی اول قرار گرفت و حزب سوسیال دمکرات سوئد اعلام نمود اگر به جنگ کشیده شوند به پشتیبانی دولتهای امپریالیستی میپردازند. همچنین در واحدهای انترناسیونال دوم، احزاب سوسیال دمکرات در بیشترین کشورهای که دخیل جنگ بودند اجازه دادند که کارگران قربانی دولتهای امپریالیستی خودی شوند تا فوق سود لازمه بدست آید. در آن دوره سیاست نلین و دیگر بلشویکها بود که جلوی گوشت دم توپ شدن کارگران را گرفت.

سال ۱۹۱۷ اپوزیسیون درون حزب سوسیال دمکرات انشعاب کرده و حزب چپ سوسیال دمکرات سوند شامل لیبرالهای بشر دوست و طبقه متوسط و آنارشئیستها تاسیس میشود. کمبود استراتژی مارکسیستی درون جنبش کارگری و احزاب مشهود بود. جهان در موقعیت انقلابی بسر میبرد و در سوند نیز کمپینها و ماتیفستهای موثری برای ۸ ساعت کار در روز، علیه سیاستهای ارتجاعی فقر و فلاکت و ... در جریان بود.

بعد از پیروزی انقلاب سوسیالیستی اکتبر در فنلاند پیشرویهای سوسیالیستها توسط نیروهای مسلح بورژوازی سرکوب شد. در نروژ شوراهای کارگری شکل گرفت و دیگر کشورهای دنیا در کنار این پیروزی جهانی طبقه کارگر، پیشرویهای فراوانی در سطح اقتصادی، سیاسی و حقوق اجتماعی کردند. اما در سوند طبقه سرمایه دار با کمک رفرمیستها موفق شد مبارزه طبقاتی را منحرف کرده و رشد خواسته های انقلابی با دادن حق رای همگانی و ۸ ساعت کار در روز خلاصه شود.

تأثیرات انقلاب اکتبر تا سالها در کشورها مبارزه حاد طبقاتی را به همراه داشت و کشمکهای طبقاتی و پیشرویهای فراوانی را برای طبقه کارگر به همراه آورد و سازمانها و احزاب فراوانی تشکیل گردید. احزاب کمونیست در کشورهای مختلف رشد کرده و در سال ۱۹۲۱ در سوند نیز حزب کمونیست تشکیل گردید. فعالین کارگری گرایش چپ در اتحادیه ها و سازمانهای کارگری توانستند در مقابل رفرمیستها و کارفرمایان خواسته های انقلابی خود را بیان کنند. کمونیستها فعالانه به آموزش و آشنایی بیشتر سرمایه و افشای فعالین کارگری رفرمیست پرداخته و نسلی از فعالین سوسیالیست چپ جنبش کارگری در سطح سراسری برای مبارزه طبقاتی و جدل طبقاتی در عمل آبدیده شدند.

در سال ۱۹۲۸ قرار داد عمومی تعهد صلح در زمان قرارداد نویسی و تاسیس دادگاه کار در سوند تصویب شد، اعتراضات وسیعی از طرف گرایش چپ جنبش کارگری شکل گرفت. اعتصاب ۸ ماه کارگران معدن، اعتصاب طولانی کارگران کشاورزی، راهپیمایی کارگران در اودالن و اعتصاب ملوانان بخشی از اعتراضات چپ جنبش کارگری در مقابل گرایش راست اتحادیه ها بود. سوسیالیستها فعالانه درگیر بحث و جدل در کارخانه ها و مراکز صنعتی و مبارزه علیه طبقه سرمایه دار و افشای نقش سوسیال دمکراسی بودند تا بتوانند فضای سازش و مماشات را به نفع کارگران تغییر دهند.

در سطح جهانی کمبود احزاب کارگری سوسیالیستی که مدافع تمامی منافع طبقه کارگر و خواهان جامعه انسانی باشند را میتوان مشاهده کرد. کارگران مجبور گشتند که سازمانهای دفاعی در مقابل فاشیستها و اعتصاب شکنان ایجاد کنند. اسلحه به طرف فعالین کارگری نشان گرفته شد. اکثریت احزاب کارگری و کمونیستی نتوانستند در مقابله با رفرمیسم به احزاب توده ای تبدیل شده، بلکه به گروههای اپوزیسیون کم نفوذ احزاب، اتحادیه ها و سازمانهای کارگری تبدیل شدند. با کنار زدن ایده ها و خواسته های انقلاب اکتبر و تهی شدن مبارزه از استراتژی سیاسی سوسیالیستها و کمونیستها، فشارهای اجتماعی بالا گرفته و مالکیت دولتی به جایی مالکیت اجتماعی جا زده شد، همان روابط پایه بین کار و سرمایه که در سرمایه خصوصی نیز مقدس و رایج برای کسب سود بیشتر است با کمترین تمایزی در دستور گذاشته شد.

فاشیسم و امپریالیستها علیه جنبش کارگری و مبارزه طبقاتی پیشرویهای زیادی کردند. جنگ دوم مانند اول نیز جنگ امپریالیستی تقسیم جهانی بود که نمایش توان شهروندان جهانی با مقابله با فاشیسم را نشان داد. کشورهای امپریالیستی بعد از جنگ به سیاست در کشورهای زیر نفوذشان و نیز نیاز به عمیق تر کردن همکاری طبقه سرمایه دار و رفرمیستها برای از سرگذراندن خواسته های اجتماعی و اقتصادی طرح شده شهروندان در دستورشان قرار گرفت.

در سال ۱۹۴۴ دیکتاتوری پرولتاریا از برنامه حزب سوسیال دمکرات که در سال ۱۹۲۰ به تصویب رسیده بود حذف گردید. برنامه جدید سوسیال دمکراسی رفرمهای جدید برنامه بعد از جنگشان بود. اعتصاب کارگران فلز در سال ۱۹۴۵ بخاطر کسب صندلیهای وزارت خانه ها توسط رهبران سوسیال دمکراسی متوقف شد. هیچ مزاحمتی برای پیشروی سوسیال دمکراتها جایز نبود.

سیاست همکاری طبقاتی از سال ۱۹۳۵ تا سال ۱۹۴۵ حول خواستههای حفظ و دمکراسی وسیع دور زد. زمانی که جنگ سرد مهر دفاع از صلح زده شد، سوسیال دمکراتها مسلح به سیاست دوستانه نیروی محرکه شدند، راه رسیدن صلح آمیز به سوسیالیسم افشان گردید. دهه ۱۹۶۰ درک از دولت و رهبری، درک از انقلاب بعنوان نیاز برای مبارزه با قدرت طبقه بورژوا، درک از امپریالیسم و ... به مشغله فعالین کارگری، سوسیالیستها و کمونیستها سوند نیز تبدیل شد.

در سوئد پشتیبانی از مبارزات مردم ویتنام علیه جنگ امپریالیستی آمریکا در اواسط ۱۹۶۰ نیروهای چپ و فعالین کارگری سوسیالیستی و نیز دیگر جنبشهای مردمی را به میدان فعالیت و مبارزه آورد و کارخانه های آموزشی و زمین مبارزه سیاسی وسیعتری شکل گرفت. فعالین کارگری و سوسیالیست خارج از مدار احزاب موجود به مبارزه غیر پارلمانی پرداخته و دست آوردها و پیشرویهایی را کسب کردند. فعالین سوسیال دمکرات در اتحادیه ها در دوره های طولانی به شناسایی فعالین کارگری چپ و کمونیست پرداخته و موانع جدی برای پیشروی این فعالین در اتحادیه ها و اعتصابات ایجاد کردند.

در اوایل سال ۱۹۷۱ افزایش بیکاری عریان، اعتصابات غیرقانونی " وحشی " خوانده شده از طرف کارفرمایان و دولت سرمایه، افزایش یافته و در این دوره قانون صلح کاری سوسیال دمکراتها اعتباری نداشت. حدوداً سالی ۲۶ اعتصاب غیرقانونی در میان کارگران فلز از سال ۱۹۴۹ به بعد در جواب به اقدامات صرفه جویانه دولت در جریان بوده است. اعتصاب کارگران بارانداز در سال ۱۹۶۹ و اعتصاب کارگران معدن در سال ۱۹۶۹ / ۷۰ حفظ و دفاع از منافع جنبش کارگری را فعالانه در دستور داشت. نفوذ سوسیال دمکراسی بازتاب خود را در نهادها و دیگر احزاب اپوزیسیون به اشکال مختلف نمایان میکرد، پیشنهادات از قبیل ملی کردن و سیاست واقعی صنعتی به سوسیال دمکراسی یاد آوری و توصیه میشد. سالهای ۸۰ و ۹۰ نیز کشمکش بین راست و چپ جامعه به اشکال مختلف در جریان بود. نیروها و اعتراضات سازمانیافته در دوره های مختلف توسط فعالین کارگری علیه دولت سوسیال دمکرات شکل گرفت اما متأسفانه بعثت نبریدن کامل از سیاستها و استراتژی راست درون طبقه کارگر نتوانستند پیشرویهایی شایانی را کسب کنند.

در جامعه سوئد نیز احزاب، سازمانها و نهادهای متنوعی کارگری و رادیکال و سوسیالیستی شکل گرفتند و متعلق به گرایش در سطح جهانی بوده و یا نزدیکهای نظری داشته اند. نفوذ وسیع سوسیال دمکراسی شرایط سختی برای فعالین کارگری چپ در اتحادیه ها و دیگر نهادها بوجود آورده است. اعتراضات وسیعی در طول سالها به اشکال مختلف سازماندهی شده و گرایش چپ جنبش کارگری سعی کرده است که استراتژی دیگری جدا از سوسیال دمکراسی در دستور جنبش کارگری قرار گیرد. احزاب چپ درون پارلمان در پایه همکاران دولت سوسیال دمکرات بوده و با احترام به حق مالکیت در بهترین حالت در مورد مسائل روزانه و خرد، اختلافاتی را طرح کرده و میکنند.

جنبش کارگری در سوئد نیز مانند دیگر هم طبقه هایش در دیگر کشورها در کشمکشهای فراوان با بورژوازی بوده و طبقه کارگر سوئد از سطح بالایی از تشکل یابی برخوردار است، اما فاقد اتحاد طبقاتی در مقابل طبقه سرمایه داری است. بعد از فروپاشی بلوک شرق و در کرنا کردن مرگ کمونیسم و پیروزی بازار تا دوره ای جو خفقان و یاس و نیز جشن پیشروی راست شنیده میشود. در مدت زمان کوتاهی این رقص و پایکوبی تمام شده و دوره ای از بی اعتباری دولتها و احزاب راست و رفرمیست به راه افتاده است.

کارگران در سطح جهانی امروز فاقد تشکل جهانی خود هستند و این کمبود مهمی برای طبقه کارگر است. تقللهایی سراسری که در جنبشهای ضد جنگ و ضد گلوبالیزاسیون صورت گرفت نمیتوانست چیزی فراتر از این نتایج خرد را به همراه داشته باشد. طبقه کارگر بار دیگر نیاز به تشکلهایی دارد که بتواند در مقابل سرمایه و دولتهایش برای کسب حق و حقوق خود جدل کند، با دست یابی به استراتژی سوسیالیستی در این دور بتواند به مبارزه با سیاستهای راست و رفرمیست پردازد. طبقه کارگر نیاز عاجل به سازمانها و احزاب خود دارد تا بتواند مستحکمتتر در مقابل بورژوازی قدم علم کند. طبقه کارگر با کسب و انتقال تجربه در سطح جهانی سریعتر میتواند به پیشروی در مبارزه برای جامعه انسانی دست یابد.

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

لیست منابع

Arbetets undergång, Jeremy Rifkin - Staten i Socialdemokratien och Socialismen, Mats Dahlkvist - Svenskt arbete och liv, Eli F. Heckscher - Finns arbetarrörelsen, Gunnar Erlandsson, Hjalmarson och Högberg - Fackrörelsen och Republiken, Sten Sjöberg - Statarna, Ivar Lo-Johansson - Facklig Arbetarrörelsen, Rune Nordin - 100 år i Sverige, Sven Aspling - Strejk och strejk visor 1873 - 1909. Göransson, Anita: *Från familj till fabrik. Teknik, arbetsdelning och skiktning i svenska fabriker 1830-1877* - Gadd, Carl-Johan: *Självhushållning eller arbetsdelning? Svenskt lant- och stadshantverk ca 1400-1860* - Hanssen, Börje: *"Samhällsklasser i de svenska småstäderna under 1850- och 1860-talen"* - Heckscher, Eli: *"Den ekonomiska innebörden av 1500- och 1600-talens svenska stadsgrundningar."* - Högberg, Staffan: *Utrikeshandel och sjöfart på 1700-talet. Stapelvaror i svensk export och import 1738-1808.* - Kuuse, Jan: *Inkomstutveckling och förmögenhetsbildning. En undersökning av vissa yrkesgrupper 1924-1959 - Skandinavien historia, Kan Aleksander - Kristensson / Nyström, Hans Örjan: Från mörkret stiga vi mot ljuset.*

«کارگران جهان متحد شوید!»

در آستانه روز کارگر، محمود صالحی دستگیر شد

محمود صالحی یکی از فعالین شناخته شده جنبش کارگری ایران، دوشنبه ۲۰ فروردین در شهر سقز دستگیر شد. محمود صالحی از فعالان کارگری شهرستان سقز و متهم ردیف اول پرونده اتهامی مربوط به روز جهانی کارگر سال ۱۳۸۳ است.

برگزاری مراسم روز کارگر مستقل از دولت و شوراهای اسلامی حق طبیعی، جهانی و انکار ناپذیر کارگران است. هیچ کارگری نباید برای برگزاری روز خود مورد اذیت و آزار قرار گیرد، دستگیر و یا زندانی شود.

دستگیری محمود صالحی خللی بر برگزاری مراسم روز کارگر امسال که خود وی مطابق روال هر ساله در تدارک برگزاری هر چه باشکوه تر آن بود، ایجاد نخواهد کرد.

خواست آزادی محمود صالحی به لیست خواستههای کارگران در روز کارگر اضافه شد.

برگزاری مراسم اول ماه مه حق مسلم کارگران است!

Frige Mahmoud Salehi omedelbart!

Mahmoud Salehi och sex andra arbetaraktivister arresterades och fängslades maj 2004. Deras brott var att de organiserade och ville delta i första maj firandet.

Efter massiva protester mot den Islamiska regimen både från arbetarrörelsen i Iran och från internationella arbetarorganisationer var regimen tvungen att frige de arresterade arbetarna.

Efter detta har den Islamiska regimen dömt arbetarna bakom stängda dörrar till fängelse.

Mahmoud Salehi arresterades åter den 9 april 2007 av Islamiska gardister och fördes till Sanandajs fängelse.

Islamiska regimen försöker, med hjälp av kriminella handlingar, försvåra och stoppa arbetarnas första maj firandet.

Arbetarna i Iran har sedan länge kämpat mot både den gamla shah regimen och den islamiska regimen för att kunna fira arbetarnas internationella dag och har oavbrutet kämpat för att 1 maj ska vara en fri dag.

I år kommer frigivning av Mahmoud Salehi att vara ett prioriterat krav, bland andra, som arbetarrörelsen i Iran kämpar för.

Det är en självklar rättighet att arbetarna ska kunna arrangera egna firanden på första maj, fri från arbetsgivaren, staten och de på regimen baserade organisationer i Iran.

Vi kräver omedelbar frigivning av Mahmoud Salehi.

Vi kräver frikännande av alla andra arbetaraktivister som dömts under maj 2004.

Vi fördömer den iranska regimens kriminella och arbetarfientliga politik.

Leve första maj, arbetarnas internationella dag.

Iransk – Svenska arbetarsolidaritetskommittén

april 2007

isask@comhem.se

Organisation/namn e.mail tfn

فراخوان آزادی فوری محمود صالحی

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد طی بیانیه ای مطبوعاتی خبر دستگیری محمود صالحی را به اطلاع سازمانها، اتحادیه ها و نهادهای کارگری، احزاب چپ، سوسیالیست و کمونیست رسانده و خواهان آزادی فوری محمود صالحی و آزادی دیگر فعالین کارگری و نیز محکوم کردن رژیم ضد کارگر جمهوری اسلامی و اعمال جنایتکارانه اش شد. تشکلاتی که تا کنون پشتیبانی کرده اند:

Arbetarsocialisternas center i Sverige	مرکز سوسیالیستهای کارگری سوئد
Golands Fria Fackföreningen	اتحادیه آزاد کارگران گوتلند
Arbetsgruppen Röd Gryning	گروه کار شفق سرخ
tiska UngdomsförbundetSveriges Kommunis	سازمان جوانان کمونیست سوئد
Vänsterpartiet Sverige	حزب چپ سوئد
Rättvisepartiet socialisterna	حزب عدالت سوسیالیستها
Arbetarmakt	قدرت کارگر
Intersocialister Föreningen	انجمن انتر سوسیالیستهای سوئد
Kvinnors rätt	سازمان حق زن
Sandviken LS	سندیکالیستها سندویکن
SAC - Sveriges Arbetares Centralorganisation	سازمان مرکزی کارگران سوئد

از طرف کمپین آزادی محمود صالحی در استکهلم / تظاهراتی در روز جمعه ۲۰ آوریل ۲۰۰۷ در میدان مرکزی استکهلم، با هدف آزادی برگزار می‌شود. مراسم مستقل و غیر دولتی اول ماه مه در ایران، محکومیت زندانی کردن محمود صالحی و آزادی فوری و ... برگزار شد. سازمانها و نهادهای مختلف که پشتیبانی خود را اعلام کردند شامل: کلوب ۱۹ سازمان سرویس و ارتباطات، سون بین تون، دبیر اتحادیه پست و نماینده حزب سوسیالیست، لارش هاماربری، صندوق دار اتحادیه کارگران پست و دبیر سابق سندیکالیستها، پر اوکه وسترلوند، دبیر حزب سوسیالیستهای عدالت خواه، حزب چپ، کلوب ۳۴۰۶ سندیکای بخش خدمات در استان استکهلم، کینیت اولاندر و عباس گویلی، یونس کونستانتیس، مسئول امور بین المللی کلوب سرویس و ارتباطات.

کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ - اعتصاب ۳ روزه ای در روزهای شنبه ۸ یکشنبه

۹ و دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ماه برای آزادی فوری و بی قید و شرط "محمود صالحی" و تمامی فعالین جنبش کارگری، زنان، معلمان، دانشجویان و همه زندانیان سیاسی ایران برگزار خواهند کرد. کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ در اطلاعیه خود می نویسد:

در شرایطی که اول ماه مه در برابر ما قرار دارد، موج فزاینده دستگیری ها از جمله؛ ربودن شدن چهره شناخته شده جنبش کارگری ایران محمود صالحی و دیگر فعالین این جنبشهای اعتراضی و صدور احکام تعلیق، تبعید و زندان برای فعالان کارگری سقزمحمود صالحی - سید جلال حسینی - محسن حکیمی - برهان دیوار گر، صدور احکام اعدام در سنندج و اهواز، حمله گسترده به حجاب زنان در تهران و مراکز استان ها در این مرحله، عمدتاً برای مرعوب ساختن جنبش طبقاتی و اجتماعی ایران، در دستور کار نظام سرمایه داری ایران است.

ما با آغاز اعتصاب غذای سه روزه، موجودیت تشکل خود را اعلام میداریم. همه شما را مخاطب قرار داده و برای وصول بی قید و شرط آزادی محمود صالحی و کلیه فعالین جنبشهای زنان، معلمان و دانشجویان دستگیر شده و تمامی زندانیان سیاسی به پشتیبانی از این اقدام عملی فرا می خوانیم. کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ (سوئد)

- Swedish Trade Union Confederation
- Schwedischer Gewerkschaftsbund
- Confédération Générale du Travail de Suède

Mr. Mahmoud Ahmadinejad, President of
the Islamic Republic of Iran

Palestine Avenue, Azerbaijan Intersection,
Tehran, Iran

Concerning violation of trade union rights in Iran and the arrest of Mr. Mahmoud Salehi.

The Swedish Trade Union Confederation (LO) is concerned by the continuous deterioration in the situation of trade union and other fundamental human rights in the Islamic Republic of Iran. For the past two weeks, it has received daily reports of arrests operated by your Government against trade unionists in various cities of Iran.

LO is also unhappy about the continuous repression against **Mahmoud Salehi**, a founding member of the Committee of the Trade Association of Bakery Workers of the city of Saez (Kurdistan Province), and founding member and spokesperson of The Coordinating Committee to Form Workers' Organizations, that was again arrested on Monday 9 April 2007 in the offices of the Bakery Workers' Association, in which he remains very active. He was summoned to the prosecutor's office and later transferred to a place of detention.

On behalf of LO and the almost two millions of workers whom it represents throughout Sweden I urge, you Mr. President, to intervene with the relevant authorities in order that

Mahmoud Salehi be immediately released, his sentence rescinded once and for all, that all charges against him and the other unionists belonging to the "Saez Seven" be dropped unconditionally and permanently, and that state repression of trade union rights cease in Iran once and for all.

Yours sincerely

THE SWEDISH TRADE UNION CONFEDERATION

Wanja Lundby-Wedin

President

کنفدراسیون اتحادیه های کارگری سوئد با ۲ میلیون عضو طی نامه ای نگرانی از دستگیری محمود صالحی و خواست آزادی فوری، رفع بی قید و شرط همه اتهامات او و دیگر همکاران اتحادیه خبازان سقز، برای همیشه شد. ال او نیز خواهان پایان دادن سرکوب حقوق اتحادیه در ایران شد.

با دروذهای فراوان
دوستان و همکاران گرامی
اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران را صمیمانه به همه شما همکاران گرامی تبریک میگوئیم. همانطوریکه مستحضرید دیروز اول ماه مه بود. ما کارگران در ایران نیز، همچون کارگران سراسر جهان، در شهر های مختلف ایران اقدام به بزرگداشت این روز کردیم. در شهر سنندج مراسم اول ماه مه با شرکت ۳۰۰ نفر از کارگران کارخانه های این شهر که اکثر آنها عضو این اتحادیه می باشند برگزار شد. از همان ابتدای مراسم نیروهای امنیتی و انتظامی به کارگران شرکت کننده در مراسم یورش آورده و کارگران را بشدت مورد ضرب و شتم قرار دادند در این یورش زانوی چپ شیث امانی رئیس هیئت مدیره این اتحادیه بشدت آسیب دید و نامبرده روانه بیمارستان شد. به دنبال این وضعیت کارگران به سمت میدان آزادی شهر سنندج دست به راهپیمایی زدند که هم در طول مسیر و هم در میدان آزادی با باتوم و گاز فلفل مورد تهاجم نیروهای امنیتی قرار گرفتند. در این تهاجم دهها تن از کارگران زخمی و جمع دیگری نیز بازداشت شدند. همچنین به خانواده های کارگران بازداشتی نیز رحم نکرده و تعدادی از آنها را نیز که برای خبر گرفتن از همسران و برادران خود به کلانتری ۱۲ سنندج مراجعه کرده بودند بازداشت کرده و خواهر صدیق کریمی از اعضای هیئت مدیره این اتحادیه را بشدت مورد ضرب و شتم قرار دادند.

از طرف دیگر امروز مورخه ۱۳۸۶/۱۱/۱۲ هنگامی که شیث امانی به همراه خواهر صدیق کریمی جهت شکایت از یکی از ماموران به دادگاه مراجعه کرده بود همانجا توسط ده نفر مامور که از بیرون دادگاه به آنجا وارد شده بودند با خشونت بازداشت شد. بنا به اخبار رسیده به این اتحادیه مامورین امنیتی با لباس شخصی به دنبال دستگیری و آزار و اذیت سایر اعضای هیئت مدیره این اتحادیه در شهر سنندج هستند.

همچنین به خانواده هیچیک از کسانی که از دیروز بازداشت شده اند اجازه ملاقات داده نشده و کارگران بازداشتی در نقطه ای تا معلوم تحت بازداشت قرار دارند.

اسامی کارگرانی که تا کنون ما از بازداشت آنها کسب اطلاع کرده ایم به شرح زیر است:
شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه - صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه- اقبال لطیفی - پداده مرادی - نجمه الدین رجبی - فاروق گویلی- انور مفاخری - صدیق امجدی - حبیب الله کلکانی - محی الدین رجبی - صدیق صبحانی.
افراد فوق از کارگران اخراجی و تعلیقی مراکز کارگری در شهر سنندج بوده و همگی عضو این اتحادیه می باشند.
دوستان

دولت جمهوری اسلامی ایران علیرغم توافق در سال ۱۳۸۲ در سازمان جهانی کار برای اجرای مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ ، بطور مکرر و با خشونت مانع ایجاد تشکلهای مستقل کارگری در ایران است و به کارگران اجازه برگزاری مراسم مستقل در این روز را نمیدهد. این اتحادیه به مناسبت اول ماه مه برای برگزاری راهپیمایی در شهر سنندج از فرمانداری این شهر تقاضای صدور مجوز کرده بود اما به کارگران برای برگزاری راهپیمایی مجوز داده نشد و آنان بناچار برای گرامیداشت اول ماه مه به تجمعی آرام در مقابل اداره روابط کار سنندج دست زدند که با حمله ای شدید از سوی نیروهای امنیتی مواجه شدند. ما در اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار، ضمن قدر دانی از حمایتهای همیشگی شما از کارگران ایران، از شما دوستان و همکاران گرامی انتظار داریم به سرکوب مراسم اول ماه مه در شهر سنندج اعتراض نموده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه بازداشت شدگان این مراسم شوید.

رونوشت به: گلوبال یونیون

زنده باد اول ماه مه

زنده باد همبستگی کارگری

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران

۱۳۸۶/۲/۱۲

آدرس ایمیل: k.ekhraj@gmail.com

به امید روزی که هیچ مرزی نباشد
جمعی از کودکان مهاجر افغانستان
جمعیت تلاش برای جهانی شایسته کودکان

<http://www.fwhi.org/bayanie/kodakam.pdf>

اول ماه مه امسال پیش بسوی ایجاد سازمانها و نهادهای کارگری

اول ماه مه امسال
پیش بسوی ایجاد
سازمانها و نهادهای کارگری